

Sygn. akt. III RC 223/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Radomsku III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Gabriela Janson-Matusiak

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Bronisława Zatoń

po rozpoznaniu w dniu 27.09.2016r w Radomsku

sprawy z powództwa N. i J. rodz. D.

przeciwko J. D. (1)

o podwyższenie alimentów

1.podwyższa alimenty od pozwanego J. D. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci N.

i J. rodz. D. zasądzone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie

Tryb. w sprawie IC 940/13 z dnia 27.08.2013 r. w kwocie po 560 / pięćset sześćdziesiąt/ złotych

miesięcznie na rzecz N. D. do kwoty po 620 / sześćset dwadzieścia / złotych

miesięcznie i na rzecz J. D. (2) w kwocie po 360 /trzysta sześćdziesiąt/ złotych

miesięcznie do kwoty po 420 / czterysta dwadzieścia / złotych miesięcznie ,poczynając od dnia

11.10.2016 r. płatne do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki dzieci M. D.

z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki w terminie płatności każdej raty;

2.odala powództwo w części pozostałej;

3.wyrokwowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

4.nie obciąża pozwanego opłatami na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 223/16

UZASADNIENIE

W dniu 29 sierpnia 2016 r. M. D., działająca w imieniu małoletnich powodów N. D. oraz J. D. (2) wniosła pozew przeciwko ojcu małoletnich – J. D. (1) o podwyższenie alimentów do kwoty po 720 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. D. oraz podwyższenie alimentów do kwoty po 520 zł miesięcznie na rzecz małoletniego J. D. (2).

W uzasadnieniu pozwu wskazała m.in., że od ostatniego ustalenia alimentów na rzecz powodów nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz zwiększyły się koszty ich utrzymania i dotychczasowa kwota przyznanych alimentów jest niewystarczająca dla zaspokojenia podstawowych potrzeb

małoletnich. Ponadto wskazała, iż pozwany posiada gospodarstwo rolne, a jego dochód wzrósł. M. D. nie jest w stanie ponieść podwyższonych kosztów utrzymania małoletnich, ze względu na zbyt niskie alimenty.

W odpowiedzi na pozew, pozwany J. D. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, iż matka małoletnich nie uprawdopodobniła potrzeby podwyższenia alimentów. Według pozwanego, potrzeby małoletniego J. D. (2) od momentu orzekania o alimentach nie zwiększyły się w sposób istotny. Pozwany wskazał, iż jego możliwości zarobkowe nie zwiększyły się, lecz pogorszyły. Obecnie zarabia 1.345 zł netto, przeszedł zawał serca, a co za tym idzie koniecznym jest zażywanie leków oraz obniżenie liczby godzin pracy. Pozwany wskazał również, iż z nowego związku urodziło się dziecko, zatem nie jest w stanie ponosić wyższych alimentów na małoletnich powodów. (vide k. 5-9)

Na rozprawie w dniu 27 września 2016 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów – M. D. poparła powództwo, pozwany wniósł jego oddalenie.

W toku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia N. D. urodzona (...) oraz małoletni J. D. (2) urodzony (...) pochodzą z związku małżeńskiego M. D. oraz J. D. (1).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie I C 940/13, dnia 27 sierpnia 2013 r. strony uzyskały rozwiązanie małżeństwa przez rozwód.

- bezsporne; dowód: Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 27.08.2013 r. k. 46 akt sprawy IC 940/13 załączonych do niniejszych; odpisy aktów urodzeń k. 6, 7;

Na mocy wyroku orzekającego rozwód stron Sąd Okręgowy w sprawie I C 940/13, dnia 27 sierpnia 2013 r. ustalił wysokość alimentów od pozwanego J. D. (1) na rzecz małoletniej powódki N. D. na kwotę po 560 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda J. D. (2) na kwotę po 360 zł miesięcznie płatną z góry do 15-tego każdego miesiąca, do rąk matki dzieci M. D., z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności poszczególnych rat.

J. D. (1) wniósł apelację od w/w wyroku odnoszącego się do zasądzonej wysokości alimentów. W dniu 25 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację.

- dowód: Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 27.08.2013 r. k. 46 akt sprawy IC 940/13 załączonych do niniejszych; apelacja k. 61-64 akt sprawy IC 940/13 załączonych do niniejszych; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25.03.2014 r. k. 92 akt sprawy IC 940/13 załączonych do niniejszych;

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, M. D. ma 39 lat. Posiada wykształcenie średnie, pracuje jako położna w Domu Pomocy Społecznej w R., zarabia około 1.863,17 zł netto. Wspólnie z dziećmi mieszka wraz z dziadkami macierzystymi dzieci w domu parterowym. Rodzice M. D. uzyskują świadczenie emerytalne, matka w wysokości 800 zł, zaś ojciec 1.500 zł miesięcznie.

Małoletni J. D. (2) obecnie ma 5 lat uczęszcza do klasy "o" szkoły podstawowej. Często choruje na infekcje dróg oddechowych, wówczas koszty utrzymania małoletniego wzrastają. Wyprawka szkolna dla małoletniego J. wyniosła 500 zł, zaś jego utrzymanie miesięczne wynosi około 700 zł. Powódka zawozi i odbiera syna ze szkoły. N. D. ma 15 lat uczęszcza do I klasy Gimnazjum, koszt utrzymania małoletniej wynosi około 1.000 zł miesięcznie.

Dodatkowo M. D. ponosi koszty utrzymania domu w wysokości około 300 zł miesięcznie. Dom, w którym zamieszkuje wraz z dziećmi i rodzicami ogrzewany jest węglem, w sezonie grzewczym wspólnie kupują 5 ton po 800 zł (koszt rozłożony na wszystkich użytkowników domu).

Pozwany nie utrzymuje kontaktu z małoletnimi.

- dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 24; zaświadczenie lekarskie k. 25; Przesłuchanie M. D. k. 26-27; faktur i potwierdzenia zapłaty k. 33-42;

Pozwany J. D. (1) ma 44 lata, wykształcenie średnie, pracuje jako pomocnik rzeźnika w K. w firmie (...) z wynagrodzeniem około 1.355,69 zł netto. Pozwany dojeżdża do zakładu pracy w K., gdzie przebywa od poniedziałku do piątku w mieszkaniu służbowym. Podczas ustalania wysokości alimentów osiągał wynagrodzenie w wysokości 1.600 zł brutto, pracując na podstawie umowy zlecenia, świadcząc usługi w zakresie rozbioru mięsa wieprzowego.

Pozwany ma na utrzymaniu obecną partnerkę oraz 1,5 miesięczną córkę M.. Obecna partnerka nie pracuje, zajmuje się dzieckiem, uzyskuje zasiłek rodzinny. Pozwany posiada 17 letni samochód oraz gospodarstwo rolne o powierzchni 2,65 ha fizycznego, 1,5690 ha przeliczeniowego, którego użytkownikiem jest brat pozwanego, płaci on również podatek za powyższe. J. D. (1) posiada zadłużenie w wysokości 2.500 zł.

Miesięcznie ponosi koszt utrzymania mieszkania w wysokości 400 zł miesięcznie, które zajmuje wspólnie z obecną partnerką, córką oraz matką obecnej partnerki. Do czynszu dokłada się matka partnerki. Nadto pozwany ponosi koszt zużycia prądu 100 zł, koszt gazu i wody wliczony jest w czynsz.

Pozwany jest po dwóch zawałach, leczy się na budykardię. Często z uwagi na zły stan zdrowia musi pracować 6 godzin dziennie.

- dowód: przesłuchanie J. D. (1) k. 26-27, wyciąg z banku k. 29-30; umowa pożyczki k. 12-13; karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 18 i 18 v.; decyzja w sprawie wymiaru podatku rolnego k. 15; zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 22; zaświadczenie o powierzchni gospodarstwa rolnego k. 23

Ustalenia Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest, zdaniem Sądu, wystarczający dla potrzeb rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo o podwyższenie alimentów posiada podstawę prawną w art. 138 kro. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zwłaszcza zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

W trakcie prowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustala kiedy po raz ostatni nastąpiła konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego oraz jakie okoliczności faktyczne spowodowały zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Posiadanie dzieci jest związane z ich wychowaniem, a więc z dużymi kosztami i powód jako ojciec musi partycypować w kosztach ich utrzymania. Pozostawienie dotychczas ustalonych wysokości alimentów w wyroku rozwodowym

spowodowałoby, że to na matce pozwanych spocząłby znaczny ciężar finansowy i obowiązek ich utrzymania, i wychowania. Wskazać należy, iż rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego wskazując, iż wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Sąd podziela pogląd wyrażony w judykaturze, według którego zasadne i zgodne z treścią art. 135 krio, jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko jego aktualnych zarobkach.

W przedmiotowej sprawie, ostatni raz alimenty na rzecz małoletniej N. D. oraz J. D. (2) były ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 sierpnia 2013 r. w kwocie po 560 zł miesięcznie na rzecz N. D. oraz po 360 zł miesięcznie na rzecz J. D. (2). Wówczas małoletnia N. miała 12 lat, zaś małoletni J. 2 lata. Obecnie N. ma 15 lat, rozpoczęła naukę w gimnazjum, zaś J. ma 5 lat i rozpoczął naukę w szkole podstawowej.

Zdaniem Sądu, od czasu ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich powodów ich usprawiedliwione potrzeby zmieniły się, w sposób znaczący, chociażby ze względu na znaczny upływ czasu. Pozwany płaci alimenty w kwocie po 560 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. oraz 360 zł miesięcznie na rzecz małoletniego J.. Nie jest to jednak w tej chwili wystarczające do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów.

Od ostatniego podwyższenia alimentów upłynęło 3 lat. Obecnie J. D. (2) jest starszy i podjął naukę w szkole podstawowej, zaś N. D. rozpoczęła naukę w gimnazjum. Zatem zwiększyły się koszty utrzymania małoletnich związane z ich edukacją. Małoletni mieszkają wraz z matką, zatem ciąży na nich również obowiązek ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem domu. Wprawdzie świadczenie jakie otrzymuje M. D., tj. wynagrodzenie w kwocie 1.800 zł miesięcznie, nie zmieniło się ostatniego orzekania o wysokości alimentów, jednakże zwiększyły się potrzeby małoletnich. Utrzymuje syna i córkę oraz ponosi opłaty związane z domem, który również użytkują rodzice macierzyści.

W ocenie Sądu, uzasadnione jest żądanie w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich powodów. Niewątpliwie bowiem, już chociażby na trzyletni upływ czasu od zasądzenia alimentów potrzeby małoletnich, poziom cen, inflacja uzasadniają i uprawdopodobniają żądanie podwyższenia alimentów. Sąd Rejonowy w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r. (I CZ 135/64, niepubl.), że: różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp. co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

W tym miejscu Sąd zważył, że zgodnie z art. 135 § 2 krio wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. Matka małoletnich powodów realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec nich zaspokajając potrzeby dzieci w zakresie dostarczania im środków utrzymania, w tym zaspokajając ich potrzeby żywnościowe, w zakresie ubrania, ogrzewania oraz czyni osobiste starania o ich wychowanie.

Analiza możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego prowadzi do wniosku, że jest on w stanie uiszczać alimenty w podwyższonej wysokości, co prawda pozwany wskazuje, że ma niski dochód, chorobę oraz urodzenie się kolejnego dziecka, jednakże obecnie nie wspiera małoletnich dzieci w inny sposób niż przez alimenty, nie utrzymuje z nimi kontaktu. Wskazać należy, iż pozwany nie ma zadłużenia z tytułu niepłacenia alimentów, regularnie uiszcza określoną kwotę alimentów. Zaznaczyć należy, iż przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowych i majątkowych” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (por. Henryk Haak, Obowiązek alimentacyjny, Komentarz, Toruń 1995, s. 118-119).

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek

alimentacyjny pozwanego wobec córki wyczerpuje się kwotą po 620 zł miesięcznie i syna kwotą po 420 zł miesięcznie. Kwoty te odzwierciedlają zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów i leżą w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Określając wysokość alimentów na rzecz małoletniej N. oraz małoletniego J., Sąd wziął również pod uwagę, iż pozwany posiada kolejne dziecko, które nie może pozostać bez żadnych środków otrzymywanych od ojca. Pozostałą część kosztów utrzymania małoletnich powodów powinna zaspokoić ich matka, która jak dotychczas w sposób należyty wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki i syna.

Wobec powyższego Sąd podwyższył alimenty do kwoty po 620 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. D. oraz kwotę po 420 zł miesięcznie na rzecz małoletniego J. D. (2) poczynając od dnia 11 października 2016 r. Powództwo w pozostałym zakresie jako zbyt wygórowane i nieodpowiadające przesłankom z art. 138 krio, należało oddalić.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanego kosztami postępowania od uwzględnionej części powództwa – mając na uwadze obciążenie alimentacyjne pozwanego.

Stosownie do powyższych rozważań Sąd orzekł jak w sentencji.